

Για την ανάπτυξη της Νέα οικονομική πολιτική χρειάζεται ή χώρα μας επισημαίνει ο κ. Σημίτης

Σοβαροί κίνδυνοι διαγράφονται από το εξωτερικό χρέος.- Στασιμότητα στις επενδύσεις και μειωμένες τιμές για τα αγροτικά

«Η χώρα χρειάζεται μια νέα οικονομική στρατηγική -αύξησης της παραγωγής και της παραγωγικότητας με διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία- για να τεθεί σε κίνηση η διαδικασία οικονομικής ανάπτυξης». Τόνισε μεταξύ άλλων ο υπουργός βιομηχανίας, κ. Σημίτης, μιλώντας, χθες το βράδυ, στο Ινστιτούτο διεθνών δικαίων της Θεσσαλονίκης.

οικονομικής πραγματικότητας, οι κύριοι περιοριστικοί παράγοντες της ανάπτυξης στην Ελλάδα, άρχισαν να παίρνουν σημαντικές διαστάσεις, καθώς η ανισορροπία μεταξύ της ζήτησης και προσφοράς αγαθών και υπηρεσιών αναπόφευκτα άρχισε να αντανακλάται στην ένταση και συνεχιζόμενη έλλειμματικότητα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών. Η χρημ. και απολιωμένη παραγωγική βάση της μεταποίησης, συνέβαλε στην ανεπάρκεια της εγχώριας παραγωγής σε σχέση με τα πρότυπα της ζήτησης ενώ παράλληλα η χρημ. ανάπτυξη αντανακλάται στην έλλειψη οικονομίας άποτε-

τών, μέσω ζήτησης, όσο και στην αύξηση των εξαγωγών λόγω βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών προϊόντων. Με την καθιέρωση του υπολογισμού της ΑΤΑ με βάση τον προβλεπόμενο πληθωρισμό αντί αυτού του προηγούμενου τετραμήνου θα σπάσει ο φαύλος κύκλος της ανατροφοδότησης των τιμών μέσω του κόστους εργασίας το οποίο με το προηγούμενο σύστημα της ΑΤΑ απορροφούσε όποιεσδήποτε προηγούμενες αυξήσεις τιμών. Παράλληλα με την άφαρση του εισαγόμενου πληθωρισμού από την ΑΤΑ, μια αύξηση των τιμών των εισαγόμενων πρώτων ύλων,

των προσωπικών εισοδημάτων έχει σημαντικές επιπτώσεις όχι μόνο στην ζήτηση αλλά και στην προσφορά βραχυπρόθεσμα, μια αύξηση των πραγματικών εισοδημάτων στηρίζει τη ζήτηση. Παράλληλα όμως, όταν η οικονομία είναι στάσιμη, τείνει να μειώσει την αποδοτικότητα των επενδύσεων. Επομένως δεν επιτρέπει τη δημιουργία και την ανάπτυξη δυνατοτήτων παραγωγής με ικανοποιητική απόδοση.

«Νομίζω ότι αυτοί που υποστηρίζουν στράφιξη των πραγματικών εισοδημάτων και της ζήτησης δεν λαμβάνουν υπόψη ότι το ποσοστό απόδοσης του επενδυμένου κεφαλαίου, που αποτελεί τον κυριότερο δείκτη των προοπτικών για την αποδοτικότητα των νέων επενδύσεων, μειώθηκε δραματικά μετά το 1973. Στους περισσότερους τομείς της οικονομίας η αποδοτικότητα παγίου κεφαλαίου είναι σήμερα πολύ χαμηλή για να ευνοήσει μια ικανοποιητική ανάκαμψη των επενδύσεων. Για να αυξηθούν οι επενδύσεις είναι αναγκαίο να υπάρξει μια περίοδος ανάκαμψης της αποδοτικότητάς τους. Ο πτωτικός ρυθμός των ιδιωτικών επενδύσεων έχει ανακοπεί και το 1985 ήταν σχεδόν στάσιμος. Η επίτευξη της ίδιας αποδοτικότητας της, και ιδιαίτερα η βελτίωση των προοπτικών της απόδοσης του κεφαλαίου, είναι επομένως ένα από τα κύρια θέματα που πρέπει να μας απασχολήσουν.

«Βασικό μέσο για την βελτίωση της αποδοτικότητας των επενδύσεων είναι η αύξηση της παραγωγικότητας μακροχρονιότερα και βραχυχρόνια η συγχρόνωση των πραγματικών εισοδημάτων».

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟ

Στη συνέχεια ο κ. Σημίτης είπε: «Ο στόχος μας είναι το 16% που είναι ύψηλος πληθωρισμός, αλλά πρέπει να κατέβει σιγά-σιγά. Επίσης, πολύ υψηλό είναι το έλλειμμα στο δημόσιο τομέα που φτάνει το 19%. Όταν φτάσει στο 14,7%-15% θα είμαστε σε μεγάλη απόσταση και θα μπορούμε να ελέγχουμε την κατάσταση. Θα φτάσουμε το έλλειμμά μας στο 1.700.000.000 δολάρια που είναι επίσης, μεγάλο και δεν δίνει μεγάλη εύχρηια εισήσεων».

Για το δίμηνο Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου ανέφερε, ότι ο πληθωρισμός βελτιώθηκε σημαντικά. Ενώ ο δείκτης τιμών καταναλωτή αυξήθηκε κατά 1,8% έναντι 2,1% το αντίστοιχο δίμηνο του 1985.

Ειδικά για το Φεβρουάριο του 1986 ο πτωτικός ρυθμός είναι μεγαλύτερος από το Φεβρουάριο 1985 και θα ενταθεί τους προσεχείς μήνες. Μετά το μέτρο υπάρχει επίσης και σχετικά εταβρόνωση των εισαγωγών και ειδικότερα σ' αυτές που είναι υποχρεωτικές οι προσωποβολές μειώθηκαν κατά 30%.

Από την πτώση της τιμής του πετρελαίου υπολογίζεται ότι η χώρα μας κέρδισε 500.000.000 δολάρια, αλλά έχασε 150.000.000 δολάρια από έλλειψες ειδών που είχαν συμφωνηθεί με τις χώρες που αγοράζουμε τα πετρέλαια.

Για την οικονομική δραστηριότητα είπε, ότι είναι αυξημένη το δίμηνο Ιανουαρίου - Φεβρουαρίου, ενώ ο αριθμός των άεργων θέν αυξήθηκε άλλο, ενώ αυξήθηκαν οι τοποθετήσεις μέσω ΟΑΕΔ κατά 3%.

«Μέσω στήν πλαίσια της στρατηγικής της ανάπτυξης, είπε ο υπουργός, η κυβέρνηση θα στηρίξει όχι μόνο το δημόσιο και κοινωνικό τομέα, αλλά και κάθε πρωτοβουλία του ιδιωτικού τομέα που θα εντάσσεται στο πλαίσιο των πύ στόχων. Πηλαδή στο μετασχηματισμό της ελληνικής οικονομίας σε οικονομία παραγωγής και την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας στο πλαίσιο μιας αυτοδύναμης ανάπτυξης. Εχει ήδη αρχίσει μια προσπάθεια σε πολλούς τομείς που θα βοηθήσει σημαντικά στην κατεύθυνση του εκουχρονισμού της οικονομίας μας και στην τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας. Βασικά εργαλεία μας στον τομέα της μεταπολιτικής είναι:

«Η πολιτική κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, με στόχο τη στενότερη διασύνδεση της δημόσιας ζήτησης με την εγχώρια παραγωγή».

«Η κλασική πολιτική, με στόχο τη συντασιαμένη ασφαλή αντιμετώπιση των προβλημάτων αναδιάρθρωσης - ανάπτυξης, αλλά και διασύνδεσης των κλάδων της μεταπολιτικής».

«Η πολιτική άμεσης παρέμβασης στην παραγωγική βάση, με τη δημιουργία σημαντικών βιομηχανικών μονάδων βάσης, που θα λειτουργήσουν αναδιορθωτικά στο παραγωγικό σύστημα».

«Η πολιτική επενδυτικών κινήτρων στον ιδιωτικό και τον κοινωνικό τομέα».

«Η πολιτική έρευνας και τεχνολογίας, με στόχο την τεχνολογική αναβάθμιση των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας και μέσα από αυτή της γενικότερης ανταγωνιστικότητας της οικονομίας».

«Η εξαγωγική πολιτική με στόχο τη δημιουργία των προνομιόθετων για έναν πραγματικά ανταγωνιστικό μεταποιητικό τομέα, που θα στηρίξει τις επιδόσεις του περισσότερο στις ανταγωνιστικές του Ικανότερες και λιγότερο στις κρατικές ενισχύσεις».

«Η πολιτική κοινωνικής υλιμάρειας και βιομηχ. υποδομής, που διαμορφώνει τις γενικότερες συνθήκες κόστους λειτουργίας των παραγωγικών μονάδων».

«Η πολιτική στα χώρα των μονομερικών επιχειρήσεων οι οποίες αποτελούν μια πολύτιμη πηγή επιχειρηματικής εμπειρίας, καινοτομικών δραστηριοτήτων και ανανεωτικού πνεύματος, στοιχεία κρίρια σε μια διαδικασία μετάβασης από ξεπερασμένα προς νέα σχήματα παραγωγικής δράσης και επιχειρησιακών επιλογών».

«Η φορολογική και πιστωτική πολιτική, στο βαθμό που συγκεριμένα ενισχύουν πραγματικά αναπτυξιακές προσπάθειες των ιδιωτικών ή κοινωνικών φορέων».

«Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η προσπάθεια είναι δύσκολη. Ομως η συνεργασία όλων των ενδιαφερομένων μπορεί να βοηθήσει σημαντικά και το γεγονός ότι κάποιας εννοιακές προοπτικές που φαίνεται να διαγράφονται στο διεθνές όριζοντα αϊθύρα θα διευκαλύνουν την προσπάθειά μας».

«Οι πρώτες ενδείξεις που είναι στον από το διαθέσιμα στοιχεία είναι ότι υπάρχουν εννοιακές εξελίξεις στον τομέα του πληθωρισμού και με εύνοια η εξέλιξη των τιμών πετρελαίου, σίγουρα οι στόχοι που θέσαμε για το 1986 είναι επιτεύξιμοι. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει οι δύο οι παραγωγικοί φορείς να συμβάλουν στην τήρηση της εσοδοθημικής μας πολιτικής και να κατανοήσουν ότι υπάρχουν δυσκολίες και για να ξεπεραστούν χρειάζεται συντονισμένη προσπάθεια και καλή θέληση».

Εκπρόσωποι των αρχών, των παραγωγικών τόξων και άλλοι παρακολουθούν την όμιλία του κ. Σημίτη.

«οικονομική πολιτική», την παρακολούθησαν δέ ο υπουργός Βορείου Ελλάδας κ. Παπαδόπουλος, ο νομάρχης κ. Πινιαλίδης, εκπρόσωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης, των επιμελητηρίων, του συνδέσμου βιομηχανιών, Τραπεζών, οργανισμών, του εργατικού κέντρου, των αγροτικών συλλόγων, της δημοσπονδίας γεωργικών συνεταιρισμών, εκπρόσωποι υπηρεσιών και άλλοι.

Ο κ. Σημίτης στην όμιλία του μεταξύ άλλων επισήμανε:

1. Τα αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής που ακολούθησε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην πρώτη τετραετία διακυβέρνησης της χώρας, δεν δικαιώσαν τις προσδοκίες της. Οι ιδιωτικές επενδύσεις δεν αυξήθηκαν και κατά συνέπεια η αναδιάρθρωση της παραγωγής δεν προχώρησε.

2. Η ελληνική οικονομία στο σημείο που έχει φθάσει, με τις συνεχείς απώλειες στην ανταγωνιστικότητα και στην υποδομή, ούθε επέταση της εγχώριας ζήτησης συνεπάγεται δυσανάλογη αύξηση του ελλείμματος του έμπορου ισοζυγίου, με άμεσο αποτέλεσμα την επιταχυνόμενη αύξηση του εξωτερικού χρέους της χώρας.

3. Είναι ξεκάθαρο πως από κάποιο σημείο και πέρα δεν μπορούμε να βασισταύμε όποτε αυτόματα θα υποχρεωούμε να προσφύγουμε στους διεθνείς οργανισμούς για την επαναδιαπραγμάτευση του εξωτερικού μας χρέους. Και ασφαλώς η πολιτική που οι διεθνείς οργανισμοί θα μάς επιβάλουν είναι πολύ άδυστηρή.

4. Η κυβέρνηση έχει σκοπό να καθορίσει τις αυξήσεις τιμών άεργων προϊόντων σε ρυθμούς χαμηλότερους του προβλεπόμενου πληθωρισμού.

5. Η συμμετοχή της κατανάλωσης στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν, αυξήθηκε κατά την περίοδο 1973-85 κατά ένα ποσοστιακό μονάδα ενώ οι επενδύσεις μειώθηκαν κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες περίπου.

6. Ο πτωτικός ρυθμός των ιδιωτικών επενδύσεων έχει ανακοπεί κατά το 1985 που ήταν σχεδόν στάσιμος.

7. Στόχος της κυβέρνησης είναι ο πληθωρισμός να κατέβει φέτος στο 16%.

8. Από την πτώση της τιμής του πετρελαίου υπολογίζεται ότι η χώρα μας κέρδισε 500.000.000 δολάρια αλλά έχασε και 150.000.000 δολάρια από έλλειψες ειδών που είχαν συμφωνηθεί με τις χώρες που αγοράζουμε τα πετρέλαια.

Η ΟΜΙΛΙΑ

Κάνοντας μια αναδρομή στο παρελθόν ο κ. Σημίτης, είπε ότι «μετά το τέλος του πολέμου και μέχρι το 1974, η οικονομία μας γνώρισε αξιόλογους αυξητικούς ρυθμούς, οι οποίοι όφειλαν να είναι τόσο στην αποτελεσματικότητα της οικονομικής πολιτικής, που εφαρμόστηκε, όσο στο χαμηλό επίπεδο ανάπτυξης σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και στο πρότυπο της οικονομικής ανάπτυξης, που ακολουθήθηκε και που επεδίωκε την ανάπτυξη της ελαφράς βιομηχανίας, τις επενδύσεις στις κατοικίες και τη διευκρίνιση του τομέα των δημοσίων υπηρεσιών, που όμως ήταν τις περισσότερες φορές πάνω σε αντιπροσχημική βάση».

«Το πρότυπο αυτό, συνεχίσε, έλασόν κύριο χαρακτηρισμό την άμεση απόδοση στην αύξηση του προϊόντος, της αποσφάλισης και του εισοδήματος, έτσι ώστε η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου να είναι άμεσα αισθητή. Η άποψία όμως σχεδισμού και προγραμματισμού δόλησε μακροχρόνια σε μια κατάσταση, που η χώρα δεν μπορεί να ακολουθήσει ένα πρότυπο αυτοδύναμης οικονομικής ανάπτυξης και οι μικροί άεργα άεργα κλυδωνισμοί να δημιουργούν έντονα προβλήματα. Ετσι βλέπουμε ότι το 1974, με την πρώτη πετρελαϊκή κρίση, η ελληνική οικονομία μπαίνει σε μια φάση που ο ρυθμός αύξησης του βραβύρεται εθνικού προϊόντος (ΑΕΠ) μειώνεται και ο ρυθμός πληθωρισμού αυξάνεται ενώ ταυτόχρονα άρχίζει μια περίοδος με κόμψη στις επενδύσεις ευρίας στη μεταποίηση».

«Με την έμφαση της βιύτερης ένεργειακής κρίσης, του 1979 - τις έντονες διακυμάνσεις στις συναλλαγματιές Ισοτιμίας - και ιδιαίτερα μετά το 1980, το πρόγραμμα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας επανήλθαν στην έμφαση και έτσι έλασόν τότε πρσιταεμφανίστηκαν, αλλά έπειδή το δυσμενή συμπτωματα της οικονομίας παρασημασιών ιδιαίτερα δίμηνο. Με την σημασία και συνεχή κόμψη των άεργων πόρων, που ήταν άμεσα αδύραμα της νέας διεθνούς

λούσε σοβαρό έμπίδιο για την προώθηση των εξαγωγών μας. Η κατάσταση αυτή παρουσίασε παρολίερα όξυνση με την εισοδό μας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, καθώς τα εγχώρια προϊόντα δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσουν τον άμεσο ανταγωνισμό από τις άλλες χώρες της Κοινότητας».

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

«Με το δεδομένο αυτό, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσπάθησε μέσα σε έφικτα πλαίσια να προωθήσει από το 1982 την κοινωνική διαίσηση που είχε υποσχεθεί στην ελληνική λαό. Το άποράδεκτο χαμηλό επίπεδο των κοινωνικών παροχών και των δημοσίων αγαθών επέβαλε την πολιτική που ακολούθησε η κυβέρνηση στην πρώτη τετραετία. Παράλληλα, η κωδάρωση με την έπικρατική και άνοπτειστική της πολιτική ήθελε να δώσει την ευκαιρία για άνάληψη νέων επενδυτικών πρωτοβουλιών αύξησης της παραγωγικότητας και βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας της εθνικής παραγωγής. Τα άποτελέσματα της πολιτικής αυτής δεν δικαιώσαν τις προσδοκίες της κυβέρνησης. Οι ιδιωτικές επενδύσεις δεν αυξήθηκαν και κατά συνέπεια η αναδιάρθρωση της παραγωγής δεν προχώρησε. Το βιοτικό επίπεδο βελτιώθηκε αλλά αυτό έγινε σε βάρος του εξωτερικού χρέους της χώρας. Τα έλλειμματα του δημόσιου τομέα του 1985 ξεπέρασαν ποσοστά από ακαθάριστο εγχώριο προϊόν το αντίστοιχα επίπεδα του 1981 ενώ ο πληθωρισμός παρέμεινε για μια περίοδο τεσσάρων έτων γύρω στο ρυθμό του 20%. Η συνεχής αύξηση του εξωτερικού χρέους είχε σαν αποτέλεσμα το διπλοσιασμό του μέσο σε τέσσερα χρόνια με άποτέλεσμα, η χώρα να όδηγείται σε συναλλαγματικό άδελφο».

«Πρέπει να σημειωθεί, ότι στο σημείο που είχε φθάσει η ελληνική οικονομία με τις συνεχείς απώλειες στην ανταγωνιστικότητα και την υποδομή, ούθε επέταση της εγχώριας ζήτησης συνεπάγεται δυσανάλογη αύξηση του ελλείμματος του έμπορου ισοζυγίου με άμεσο, άποτέλεσμα την επιταχυνόμενη αύξηση του εξωτερικού χρέους της χώρας. Ετσι το θέμα ένταπιζεται στο κατά πόσο μπορεί η χώρα να άντέξει το αυξανόμενο χρέος. Είναι ξεκάθαρο πως από κάποιο σημείο και πέρα δεν θα μπορούμε να βασισταύμε, όποτε αυτόματα θα υποχρεωούμε να προσφύγουμε στους διεθνείς οργανισμούς για την επαναδιαπραγμάτευση του εξωτερικού μας χρέους. Και ασφαλώς η πολιτική που οι διεθνείς οργανισμοί θα μάς επιβάλουν είναι πολύ άδυστηρή».

«Με το παραπάνω βέλεμα να άπαντήσω σε όσους λοχυρίζονται ότι τα μέτρα της 11ης Οκτωβρίου 1985 ήταν πολύ σκληρά και ότι θα όδηγηση στη χώρα σε παρατεταμένη ύφεση. Εμείς πιστεύουμε και το έχουμε δηλώσει, άπεύθυνα στον ελληνικό λαό, ότι πρόγραμμα σταθεροποίησης χωρίς συγχρόνωση της εγχώριας ένεργειακής ζήτησης δεν μπορεί να υπάρξει. Η συγχρόνωση της εγχώριας ζήτησης γίνεται ευρίας μέσω της εισοδηματικής πολιτικής η οποία μπορεί να είναι αστηρή όγχομα όμως, θα συμβάλει τόσο στη μείωση των εισαγω-

γήδρα στο κόστος παραγωγής μόνο άμεσα μέσω του κόστους των πρώτων ύλων και άποφύγειται η έμμεση επίδραση της μέσω της ένομώτωσής της στο κόστος εργασίας. Η νέα όμως εισοδηματική πολιτική δεν περιορίζεται μόνο στη συγχρόνωση της άμοιθής της έξαρτημένης εργασίας».

ΓΙΑ ΤΑ ΑΓΡΟΤΙΚΑ

«Η κυβέρνηση έχει σκοπό να καθορίσει τις αυξήσεις τιμών των άεργων προϊόντων σε ρυθμούς χαμηλότερους του προβλεπόμενου πληθωρισμού. Παράλληλα με την έφαρση προοδευτικής εισφορά επί των κερδών των άωνύμων έταρμών και των εισοδημάτων των αυτοαποσχιολούμενων ή εισοδηματικής πολιτικής καλύπτει όλες τις κστησοικές εισοδημάτων».

«Πέρα όμως από την εισοδηματική πολιτική, η δημοσιονομική μας πολιτική έπιδιώκει τη μείωση των έλλειμμάτων του δημόσιου τομέα που άποτελούν βασική πηγή πληθωριστικών πιέσεων στην οικονομία. Η πολιτική αυτή σε συνδυασμό και με το νομισματοπωστικό πρόγραμμα έξασφαλίζει τον περιορισμό των έλαστικών δαπανών του δημόσιου και ταυτόχρονα έξασφαλίζονται οι άπαραίτητοι πόροι για τη χρηματοδότηση του ιδιωτικού τομέα».

«Όπως άναφέρουμε πολλές φορές τα διετείς πρόγραμμα σταθεροποίησης της οικονομίας άποσθλάνει στο να μειώσει τις χροניות άνισορροπίες που υπάρχουν και να θέσει έτσι τις βάσεις για μια αυτόδύναμη ανάπτυξιακή τροχιά».

«Ο υπαυργός άναφέρθηκε στη συνέχεια στη Γαλλία, όπου είπε ότι πριν από δυο χρόνια υποτιμήθηκε το φράγκο, περιόριστηκαν οι αυξήσεις των μισθών και η έλευθερη κίνηση κεφαλαίων».

Μετά από δυο χρόνια δυσκολής κατάστασης έπεσε σημαντικά ο πληθωρισμός, μειώθηκαν τα έλλειμματα, ύπάρχει άνάκαμψη και για πρώτη φορά πτώση της άνεργιας. Τα ίδια μέτρα άπέδωσαν και στο Βέλγιο και στην Ιαπωνία».

ΟΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Ο κ. Σημίτης τόνισε στη συνέχεια ότι: «Συνολικά, από το 1973 έως το 1985 η συμμετοχή της κατανάλωσης (ιδιωτικής και δημόσιας) στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν αυξήθηκε κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες, ενώ οι επενδύσεις μειώθηκαν κατά 10 ποσοστιαίες μονάδες περίπου. Αυτό άπεικονίζεται καλύτερα από ότιδήποτε άλλο την έπιλογή που έγινε να θυσιαστούν οι μεσοπρόθεσμες άπαιτήσεις της σταθεροποίησης και της ανάπτυξης για τη παρόν».

«Είναι νομίζω άναμφιστήθητο ότι η χώρα χρειάζεται μια νέα οικονομική στρατηγική -αύξησης της παραγωγής και της παραγωγικότητας με διαρθρωτικές αλλαγές στην οικονομία- για να τεθεί σε κίνηση η διαδικασία οικονομικής ανάπτυξης. Οι άπάψεις όμως διαφόρων σχετιικό με το πως θα μπορούσε να γίνει αυτό. Νομίζω ότι ύπάρχει αντίφαση άνάμεσα στην στήριξη των προσωπικών εισοδημάτων και της κατανάλωσης και στις μεσοπρόθεσμες άπαιτήσεις της ανάπτυξης, της έπένδυσης και της άποσφάλισης. Η αντίφαση αυτή προκύπτει από το ότι η εξέλιξη

Στο ύποργείο οικονομικών Συγκέντρωση διαμαρτυρίας των αδιόριστων ύπαλληλων των δικαστηρίων Καταγγείλαν την άδιαφορία της κυβέρνησης και προσπάθεια καταστρατήγησης νόμων

ΑΘΗΝΑ, 12 - Στο ύποργείο οικονομικών, πραγματοποιήσαν συγκέντρωση διαμαρτυρίας πάνω από έκατο άδιόριστοι ύπαλληλοι διαγωνισμού 1984 ύποργείου δικαιοσύνης».

Οι άδιόριστοι θεωρούν ύπείυνο τον ύποδιορίστων ύποργείων ότι μή υλοποίηση των νόμων 1545/85 άρθρο 29 και 1582/85 άρθρο 23. Επίσης, καταγγέλλουν την άγονάκτησή τους και άπαγγέλλουν έπιπλέον τον ύποργό, γιατί με την υπ άρθρο 7619/22-1-88

έγγραφο καταργεί τους νόμους 1562/85 και 1543/85 με σκοπό να μην καλύπτονται οι κενές θέσεις διασπιστών ύπαλληλων».

Οπιστό άποροστό σ' αυτή την κατάσταση, οι άδιόριστοι θέλουν ότι όά χρησιμοποιήσουν άγωνιστικές μεθόδους και καταγγέλλουν την κυβέρνηση για την άδιαφορία της, την άσυνέπεια και τις ύποσχέσεις και στις νομοθετημένες ύποχρεώσεις της, καθώς και στην καταστροφή προσπάθειας κατάργηση των νόμων 1543/85 άρθρο 41 1545/85 άρθρο 29 1562/85 άρθρο 23».